

1. *Kada i gdje ste se po prvi put **kao odvjetnik** susreli s mirenjem/ medijacijom?*

Sa mirenjem u formalnom smislu sam se prvi puta susreo kada je pri Općinskom sudu u Rijeci formiran pilot program medijacije, no iz današnjeg aspekta smatram da sam i prije toga sudjelovao u medijaciji, premda se to nije tako zvalo. Naime, s vremena na vrijeme događale su se situacije kada su stranke sukobljene u parničnom postupku učinile odmak od svojih pozicija i počele razgovarati te čule jedna drugu i ponekad se tada nagodile. Međutim, takve situacije su se događale spontano i okidač za to je svaki put bio različit, a kada se to dogodilo, razgovaralo se, naravno, bez medijatora pa nije bilo neke osobe, koja bi pomogla strankama savladati neku prepreku koja bi se u pregovorima pojavila, ponekad čak i u banalnom obliku kao što su povišen ton ili nespretan izraz. Dakle, medijacija nije neka čarobna tehnika koja je ljudima dala neke mogućnosti koje ranije nisu imali u sebi, već ona predstavlja platformu na kojoj ljudske sposobnosti konstruktivne komunikacije, naspram nadmetanja u argumentima imaju povećane šanse doći do izražaja. Zato smatram da sam se ja, kao i mnogi drugi, sa medijacijom, u njenom suštinskom smislu susretao puno puta, kroz cijeli život, a da je formalna medijacija, koju propagiraju centri za mirenje i sve veći broj sudaca nešto što sukobljene strane ciljano dovodi u zonu konstruktivnosti i pomaže im da se međusobno čuju, u onim situacijama u kojima bez nje to ne bi mogli.

2. *Što je to posebno u medijaciji što vas je privuklo i kako Vam medijacijska znanja pomažu u Vašem životu i poslu?*

U medijaciji me najviše privuklo to što ona ljude, koji su u određenom sukobu istinski stavlja u fokus postupka. U klasičnoj parnici, koja je inicirana tužbom jedne osobe protiv druge, premda su te osobe inicijatori postupka, u fokusu su argumenti i pravila, dok su želje stranaka potpuno zanemarene. Često se zato kaže da pravo i pravda nisu isto, što zvuči demoralizirajuće, obzirom je pravda temeljni ideal kojem teži pravosudni sustav, a budimo realni, mali broj ljudi vjeruje da je to doista tako. Osnovni razlog za to je, po mom mišljenju činjenica da su pravna pravila previše objektivizirana da bi mogla zadovoljiti subjektivne potrebe stranaka na koje se primjenjuju. Naravno, pravila drugačija ne mogu ni biti. Međutim, upravo tu medijacija otvara mogućnosti koja pravna pravila zatvaraju. Obzirom da parničenje predstavlja sukob argumentima, put do pravičnog ishoda predstavlja svojevrсно

HRVATSKA UDRUGA ZA MIRENJE

Teslina 1/1 Zagreb, 01/ 48 11 283, info@mirenje.hr, www.mirenje.hr

nadmetanje, a u svakom nadmetanju ponekad nijanse određuju pobjednika, što može biti i ponekad bude nauštrb pravde. Kroz medijaciju, s druge strane, put do pravičnog ishoda predstavlja komuniciranje. Dakle, dok u parnici na jednoj strani imate jednu stranku, a na drugoj drugu, koje se bore jedna protiv druge, u medijaciji često dolazi do toga da se na jednoj strani nađu obje stranke, a na drugoj strani problem i stranke ga zajedno nastoje riješiti. To zvuči utopijski i naravno, ne događa se uvijek, ali doista se događa i kada se dogodi to je prekrasan osjećaj. Što se tiče drugog pitanja, kako mi medijacijska znanja pomažu u životu, posuditi ću nešto što često zna reći gospodin Šimac, a to je da se medijacija ne radi nego živi. Zato bih rekao da mi u životu i poslu ne pomažu medijacijska znanja, nego upravo medijacijski način življenja. Kako u životu, tako i u poslu, a odvjetničkom poslu pogotovo, ljudi se nađu u raznoraznim sukobima i kada umjesto nastojanja da pobijedite osobu s kojom dođete u sukob nastojite pozvati tu osobu na konstruktivnost i komunikaciju, jednostavno se osjećate bolje i živite i radite kvalitetnije. Nitko nije savršen i svakako to nije nešto kako uvijek uspijevam postupati, ali vrijedi truditi se postupati tako što je više moguće.

3. HUM je prepoznao rad Vašeg ureda i dodijelio Vam medijacijsku nagradu za odvjetnički ured 2018. Možete li nam reći koje značenje ona ima za Vas?

Ovo priznanje me svakako čini sretnim i ponosnim te mi daje potvrdu da je trud ureda usmjeren u dobrom smjeru. Međutim, ono što me čini daleko sretnijim od primanja ovog priznanja je to što živim i radim u vremenu u kojem se ovakva vrsta truda nagrađuje. Zato ova nagrada za mene prvenstveno ima značenje evoluiranja društva u jednom jako pozitivnom smjeru, a na osobnom nivou mi je najveća nagrada osjećaj koji imam dok sam uz osobu koja je nakon sklopljene nagodbe izašla iz stanja grča u kojem je živjela neko vrijeme, jer prizor koji tada vidite je blizak prizoru osobe koja je saznala da je ozdravila od teške bolesti, a to je nešto što se teško riječima može opisati.

4. Kako gledate na budućnost medijacije? Kome i zašto biste preporučili medijaciju?

Medijacija je nešto što se širi sporije nego što bismo mi koji ju prakticiramo htjeli, ali mislim da se ipak širi brže nego što se doima. Sagledavajući njenu zastupljenost kroz vrijeme od kada sam se sa njom prvi puta formalno sreo do danas te njenu zastupljenost u nekim

HRVATSKA UDRUGA ZA MIRENJE

Teslina 1/1 Zagreb, 01/ 48 11 283, info@mirenje.hr, www.mirenje.hr

drugim zemljama, smatram da je u budućnosti njena dominacija nad klasičnom parnicom neminovna. Komunikacija postaje kvalitetnija. Zakoni i stavovi sudova se konstantno mijenjaju, jer pravosudni sustav ne uspijeva kvalitetno pratiti moderni tempo ljudskog života te se svrsishodnost pravosudne zaštite ljudi zbog toga smanjuje. Osim toga, tu je i brzina svakog konkretnog postupka. Parnica koja je kroz prvi i drugi stupanj trajala dvije godine od prve rasprave smatra se iznimno kratkom, a medijacija koja je trajala dulje od tri dana od prvog sastanka smatra se neuobičajeno dugom, time da se većina medijacija ustvari odigra u jednom danu. Osim toga, uspješna medijacija ne završava odlukom, koja mora biti sukladna stavovima sudske prakse, nego nagodbom, koja mora biti suglasna volji stranaka pa u njoj ne postoje ograničenja, koja u parnici postoje, a niti gubitnici. Zato sam uvjeren da je medijacija slijedeći korak u evoluciji aparata čija je svrha pružanje pravde subjektima u sporu, premda se to neće dogoditi preko noći. Ipak, dobra okolnost je što svi oni koji to žele, ne moraju čekati da medijacija postane sveprisutna, jer za njih ona odmah može postati njihova sadašnjost. Zbog svega navedenog, medijaciju bih preporučio svakome tko ima bilo kakvu spornu situaciju. Rizici u medijaciji ne postoje, a vrijeme i troškovi povezani s medijacijom zanemarivi su u odnosu na sudski postupak. Prema tome, najveća deviza koju treba uložiti u medijaciju je dobra volja i spremnost čuti drugu stranu, što svakako nije malo, ali pored toga uložiti treba doista vrlo malo u odnosu na ono što se uspješnom medijacijom može postići.